

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน :
ศึกษาเฉพาะกรณี ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
ออกเป็น ๕ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนสังกัด
สำนักงาน

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมใน
โรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ตามอายุ ระดับการศึกษาทางโลก และระดับการศึกษาทางธรรม

ตอนที่ ๔ ข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการสอนของครูพระสอนศีลธรรมใน
โรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูพระสอนศีลธรรม

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พระสงฆ์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนศีลธรรมในโรงเรียน ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ของพระสอนศีลธรรมที่ลงทะเบียนไว้ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ที่ปฏิบัติงานสอนในปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน ๑๓๖ รูป ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตาราง ๔.๑ ข้างล่างนี้

ตาราง ๔.๑ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ	จำนวน	ร้อยละ
๑. อายุ	๒๐ - ๒๙ ปี	๓๒	๒๓.๕๒
	๓๐ - ๓๙ ปี	๔๙	๓๖.๐๒
	๔๐ - ๕๐ ปี	๓๔	๒๕.๐๐
	มากกว่า ๕๐ ปี	๒๑	๑๕.๔๖
	รวม	๑๓๖	๑๐๐.๐๐
๒. การศึกษาทางโลก	ชั้นประถมศึกษา	๕๔	๓๙.๗๐
	มัธยมศึกษา	๔๔	๓๒.๓๕
	ปริญญาตรี	๓๘	๒๗.๙๕
	รวม	๑๓๖	๑๐๐.๐๐
๓. การศึกษาทางธรรม	นักธรรมชั้นโท	๑๐	๗.๓๕
	นักธรรมชั้นเอก	๙๐	๖๖.๑๗
	เปรียญธรรมชั้นตรีขึ้นไป	๓๖	๒๖.๔๘
	รวม	๑๓๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔.๑ ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า อายุส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี เป็นจำนวน ๔๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๐๒ ครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี มีเป็นจำนวนน้อยที่สุดคือ ๒๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๖

เมื่อกล่าวถึงระดับการศึกษาทางโลก พบว่า ครูพระสอนศีลธรรมจบการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๐ ครูพระสอนศีลธรรมจบการศึกษาระดับปริญญาตรีน้อยที่สุดคิดเป็นจำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๙๕ สำหรับการศึกษาทางธรรม พบว่า ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์จบชั้นนักธรรมเอกมากที่สุดคิดเป็นจำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๑๗ ครูพระสอนศีลธรรมจบชั้นเปรียญธรรมชั้นตรีขึ้นไป เป็นจำนวน ๓๖ คน คิด

๔.๒ ความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

ตาราง ๔.๒ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวม

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑.ด้านพัฒนาหลักสูตร	๒.๓๒	.๘๑๙	น้อย
๒.ด้านกระบวนการเรียนการสอน	๒.๑๐	.๗๙๖	น้อย
๓.ด้านการจัดการเรียนการสอน	๒.๒๖	.๗๒๒	น้อย
๔.ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน	๑.๗๓	.๘๒๙	น้อย
๕.ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒.๕๒	.๘๗๑	ปานกลาง
๖.ด้านการวัดผลประเมินผล	๒.๐๙	.๘๓๑	น้อย
๗.ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	๒.๓๐	.๗๖๐	น้อย
รวมทั้งหมด	๒.๑๙	.๘๐๔	น้อย

จากตารางที่ ๔.๒ โดยมองในภาพรวมทั้ง ๗ ด้าน และโดยภาพรวมพบว่า ในภาพรวมครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = ๒.๑๙) ด้านที่มีปัญหาระดับปานกลางคือด้านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X}$ = ๒.๕๒) ด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = ๒.๐๙)

ตาราง ๔.๓ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านพัฒนาหลักสูตร

ลำดับ	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	พัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	๑.๘๐	.๘๐๑	น้อย
๒	เปิดโอกาสในท่านได้ร่วมพัฒนาหลักสูตร	๒.๔๖	.๘๓๗	น้อย
๓	จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้	๒.๔๘	.๘๐๙	น้อย
๔	ได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้	๒.๕๙	.๗๘๕	ปานกลาง
๕	ได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณจริยธรรมสังคมและวัฒนธรรม	๒.๒๙	.๘๖๗	น้อย
รวมด้านการพัฒนาหลักสูตร		๒.๓๒	.๘๑๙	น้อย

จากตารางที่ ๔.๓ ด้านพัฒนาหลักสูตรพบว่าในภาพรวมของด้านพัฒนาหลักสูตรครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์มีความเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๓๒$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็จะพบว่าข้อที่พระสอนศีลธรรมมีปัญหามากที่สุดคือข้อที่ ๔ “พระสอนศีลธรรมได้พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้” ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๒.๕๙$) ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือข้อ ๑ “พระสอนศีลธรรมพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น” $\bar{X} = (๑.๘๐)$ อยู่ในระดับน้อย

ตาราง ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ลำดับ	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	พระสอนศีลธรรมได้อบรมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเบญจศีล – เบญจธรรม ได้เป็นอย่างดี	๒.๓๙	.๘๐๒	น้อย
๒	พระสอนศีลธรรมสอนให้นักเรียนมารยาทอันพึงประสงค์	๑.๖๐	.๘๗๙	น้อย
๓	พระสอนศีลธรรมสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องศาสนพิธี	๒.๓๒	.๘๔๕	น้อย
๔	พระสอนศีลธรรมได้ใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม	๒.๑๖	.๗๔๕	น้อย
๕	พระสอนศีลธรรมจัดกิจกรรมนันทนาการพระพุทธศาสนา	๒.๐๔	.๗๐๙	น้อย
รวมด้านกระบวนการเรียนการสอน		๒.๑๐	.๗๙๖	น้อย

จากตารางที่ ๔.๔ ด้านกระบวนการเรียนการสอนโดยภาพรวมครูพระสอนศีลธรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๑๐$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่าทุกข้อของด้านกระบวนการเรียนการสอนครูพระสอนศีลธรรมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ ๒ “พระสอนศีลธรรมสอนให้นักเรียนมีมารยาทอันพึงประสงค์” ($\bar{X} = ๑.๖๐$)

ตาราง ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการจัดการเรียนการสอน

ลำดับ	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	พระสอนศีลธรรมได้ร่วมประชุมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	๒.๕๙	.๖๕๕	ปานกลาง
๒	พระสอนศีลธรรมได้จัดทำแผนการสอน / แผนจัดการเรียนรู้	๒.๒๗	.๗๑๓	น้อย
๓	พระสอนศีลธรรมได้ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของนักเรียน	๒.๖๔	.๖๔๗	ปานกลาง
๔	พระสอนศีลธรรมได้มอบหมายงานและตรวจงานของนักเรียน	๒.๒๑	.๗๒๓	น้อย
๕	พระสอนศีลธรรมได้ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาร่วมกับครูประจำชั้น	๑.๕๗	.๘๗๑	น้อย
รวมด้านการจัดการเรียนการสอน		๒.๒๖	.๗๒๒	น้อย

จากตารางที่ ๔.๕ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๒๖$) ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือข้อที่ ๓ “พระสอนศีลธรรมได้ประเมินการใช้แหล่งเรียนรู้ของนักเรียน” ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือข้อ ๕ “พระสอนศีลธรรมได้ประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาร่วมกับครูประจำชั้น”

ตาราง ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน

ลำดับ	ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	พระสอนศีลธรรมได้จัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน	๑.๖๒	.๘๓๘	น้อย
๒	พระสอนศีลธรรมนำเสนอสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้	๒.๒๘	.๘๑๗	น้อย
๓	พระสอนศีลธรรมนำเสนอสื่อประกอบการเรียนรู้เหมาะสมกับทักษะการเรียนรู้	๑.๗๓	.๘๐๕	น้อย
๔	พระสอนศีลธรรมใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี	๑.๔๕	.๘๓๖	น้อยที่สุด
๕	พระสอนศีลธรรมขาดทักษะในการใช้สื่อประกอบการสอน	๑.๕๙	.๘๕๑	น้อย
รวมด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน		๑.๗๓	.๘๒๙	น้อย

จากตารางที่ ๔.๖ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย (มองในภาพรวม) ($\bar{X}$ = ๑.๗๓) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อแล้วมีปัญหาระดับน้อยทุกข้อโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อที่ ๔ “พระสอนศีลธรรมใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ได้ดี” มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตาราง ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับ	ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	พระสอนศีลธรรมได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	๒.๕๖	.๘๔๕	ปานกลาง
๒	พระสอนศีลธรรมได้จัดกิจกรรมเพื่อให้มีทักษะในการทำงานอย่างมีระบบ	๒.๗๙	.๙๓๘	ปานกลาง
๓	พระสอนศีลธรรมได้บูรณาการความรู้ ทักษะ เจตคติ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๗๒	.๙๑๕	ปานกลาง
๔	พระสอนศีลธรรมจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความมีระเบียบวินัยเพื่อการดำเนินชีวิต	๒.๑๓	.๘๖๖	น้อย
๕	พระสอนศีลธรรมได้จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรและพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	๒.๓๘	.๗๙๑	น้อย
รวมด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร		๒.๕๒	.๘๗๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๗ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือข้อที่ ๒ คือ “พระสอนศีลธรรมได้จัดกิจกรรมเพื่อให้มีทักษะในการทำงานอย่างมีระบบ” ($\bar{X}$ = ๒.๗๙) ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดในด้านนี้คือข้อ ๔ “พระสอนศีลธรรมจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความมีระเบียบวินัยเพื่อการดำเนินชีวิต”

ตาราง ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการวัดผลประเมินผล

ลำดับ	ด้านการวัดผลประเมินผล	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	พระสอนศีลธรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอบถามข้อสงสัย	๒.๕๓	.๗๕๙	ปานกลาง
๒	พระสอนศีลธรรมได้สอบถามข้อสงสัยและตอบคำถามได้อย่างชัดเจน	๒.๕๙	.๗๓๓	ปานกลาง
๓	พระสอนศีลธรรมได้จัดให้มีการสอนเก็บคะแนนเป็นระยะๆ	๑.๘๔	.๘๗๙	น้อย
๔	พระสอนศีลธรรมได้ประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน	๑.๗๘	.๘๔๔	น้อย
๕	พระสอนศีลธรรมได้ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานจัดการศึกษาผู้เกี่ยวข้องทราบตามเวลาที่กำหนด	๑.๖๙	.๙๓๙	น้อย
รวมด้านการวัดผลประเมินผล		๒.๐๙	.๘๓๑	น้อย

จากตารางที่ ๔.๘ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ มีความคิดเห็นต่อการวัดผลประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๐๙$) ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือข้อที่ ๒ “พระสอนศีลธรรมได้สอบถามข้อสงสัยและตอบคำถามได้อย่างชัดเจน” ($\bar{X} = ๒.๕๙$) อยู่ในระดับปานกลางข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือข้อ ๕ “พระสอนศีลธรรมได้ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานจัดการศึกษาให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตามกำหนด”

ตาราง ๔.๙ แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน

ลำดับ	ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑	ท่านได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	๒.๓๘	.๘๐๙	น้อย
๒	ท่านได้จัดกิจกรรมเพื่อให้มีทักษะในการทำงานอย่างมีระบบ	๒.๒๔	.๖๖๘	น้อย
๓	ท่านบูรณาการความรู้ทักษะเจตคติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน	๒.๒๘	.๖๘๒	น้อย
๔	ท่านจัดกิจกรรมเพื่อสร้างควมมีระเบียบวินัยเพื่อการดำเนินชีวิต	๒.๓๒	.๘๑๙	น้อย
๕	ท่านได้จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรและพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชุมชน	๒.๒๙	.๘๒๑	น้อย
รวมด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน		๒.๓๐	.๗๖๐	น้อย

จากตารางที่ ๔.๙ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ ในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อการจัดการจัดกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = ๒.๓๐$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ข้อที่มีปัญหาระดับน้อยที่สุดคือข้อ ๒ “พระสอนศีลธรรมได้สอบถามข้อสงสัยและตอบคำถามได้อย่างชัดเจน” ($\bar{X} = ๒.๒๔$)

๔.๓ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัด นครสวรรค์ ตามอายุ ระดับการศึกษาทางโลก และระดับการศึกษาทางธรรม

ตาราง ๔.๑๐ แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของครูพระสอนศีลธรรม ใน โรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์โดยจำแนกตามอายุ

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของครูพระสอนศีลธรรม	แหล่งความ แปรปรวน	ss	df	MS	F	Sig
๑.ด้านพัฒนาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๓.๐๙๑	๓	๑.๐๓๐	๒.๙๔๒*	.๐๓๖
	ภายในกลุ่ม	๔๔.๑๒๐	๑๓๒	.๓๕๐		
	รวม	๔๗.๒๑๑	๑๓๕			
๒.ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๗๖	๓	.๓๙๒	๑.๒๔๙	.๒๙๕
	ภายในกลุ่ม	๓๙.๒๓๓	๑๓๒	.๓๑๔		
	รวม	๔๐.๔๐๙	๑๓๕			
๓.ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๒.๓๔๓	๓	.๗๘๑	๓.๖๖๔*	.๐๑๔
	ภายในกลุ่ม	๒๖.๘๕๘	๑๓๒	.๒๑๓		
	รวม	๒๙.๒๐๑	๑๓๕			
๔.ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๕.๐๗๐	๓	๑.๖๙๐	๔.๕๖๗**	.๐๐๕
	ภายในกลุ่ม	๔๖.๖๒๗	๑๓๒	.๓๗๐		
	รวม	๕๑.๖๙๘	๑๓๕			
๕.ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๓.๖๖๕	๓	๑.๒๒๒	๒.๘๓๘*	.๐๔๑
	ภายในกลุ่ม	๕๔.๒๓๑	๑๓๒	.๔๓๐		
	รวม	๕๗.๘๙๖	๑๓๕			
๖.ด้านการวัดผลประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	๔.๑๒๖	๓	๑.๓๗๕	๓.๗๙๗*	.๐๑๒
	ภายในกลุ่ม	๔๕.๖๓๔	๑๓๒	.๓๖๒		
	รวม	๓๙.๗๖๐	๑๓๕			
๗.ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.๒๐๒	๓	.๐๖๗	.๔๙๐	.๖๙๐
	ภายในกลุ่ม	๑๗.๓๓๘	๑๓๒	.๑๓๘		
	รวม	๑๗.๕๔๐	๑๓๕			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๓๖	๓	.๕๑๒	๓.๐๖๗*	.๐๓๐
	ภายในกลุ่ม	๒๐.๘๖๑	๑๓๒	.๑๖๗		
	รวม	๒๒.๓๙๗	๑๓๕			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

****มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑**

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันในภาพรวมที่ระดับนัยสำคัญที่.๐๕จึงต้องยอมรับสมมติฐานข้อที่ ๑และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อายุของครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อด้านพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านวัดผลประเมินผล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ มีเฉพาะด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนมีระดับนัยสำคัญความแตกต่างทางสถิติที่ .๐๑ จึงต้องทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุดต่อไป

ตาราง ๔.๑๑ แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของครูพระสอนศีลธรรม ในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์โดยจำแนกตามการศึกษาทางโลก

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของครูพระสอนศีลธรรม	แหล่งความ แปรปรวน	ss	df	MS	F	Sig
๑.ด้านพัฒนาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๓.๑๙๑	๒	๑.๕๙๖	๔.๖๐๓*	.๐๑๒
	ภายในกลุ่ม	๔๔.๐๒๐	๑๓๓	.๓๔๗		
	รวม	๔๗.๒๑๑	๑๓๕			
๒.ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๓.๐๗๗	๒	๑.๕๓๙	๕.๑๙๓**	.๐๐๗
	ภายในกลุ่ม	๓๗.๓๓๒	๑๓๓	.๒๙๖		
	รวม	๔๐.๔๐๙	๑๓๕			
๓.ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๖๔	๒	.๕๘๒	๒.๖๓๗	.๐๗๕
	ภายในกลุ่ม	๒๘.๐๓๗	๑๓๓	.๒๒๑		
	รวม	๒๙.๒๐๑	๑๓๕			
๔.ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๕.๒๗๖	๒	๒.๖๓๘	๗.๒๑๘***	.๐๐๑
	ภายในกลุ่ม	๔๖.๔๒๑	๑๓๓	.๓๖๖		
	รวม	๕๑.๖๙๗	๑๓๕			
๕.ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.๒๙๗	๒	.๑๔๙	.๓๒๘	.๗๒๑
	ภายในกลุ่ม	๕๗.๕๙๘	๑๓๓	.๔๕๔		
	รวม	๕๗.๘๙๖	๑๓๕			
๖.ด้านการวัดผลประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	๓.๓๕๒	๒	๑.๖๗๖	๔.๕๘๖*	.๐๑๒
	ภายในกลุ่ม	๔๖.๔๐๙	๑๓๓	.๓๖๕		
	รวม	๔๙.๗๖๑	๑๓๕			
๗.ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.๐๓๕	๒	.๐๑๘	.๑๒๙	.๘๗๙
	ภายในกลุ่ม	๑๗.๕๐๔	๑๓๓	.๑๓๘		
	รวม	๑๗.๕๔๐	๑๓๕			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๗๗	๒	.๗๘๙	๔.๗๗๒**	.๐๑๐
	ภายในกลุ่ม	๒๐.๘๒๐	๑๓๓	.๑๖๕		
	รวม	๒๒.๓๙๗	๑๓๕			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๑เป็นการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test) โดยใช้ระบบการศึกษาทางโลกเป็นตัวแบ่งกลุ่มย่อย พบว่าในภาพรวมครูพระสอนศีลธรรมที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอน แตกต่างทางโลกกันที่ระดับนัยสำคัญที่ .๐๑ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านพัฒนาหลักสูตร ($\alpha = .๐๕$) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\alpha = .๐๑$) ด้านจัดสื่อการเรียนการสอน ($\alpha = .๐๑$) ด้านวัดผลประเมินผล ($\alpha = .๐๕$) ต่างก็มีระดับนัยสำคัญความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ .๐๕ และนัยสำคัญที่ .๐๑ ตามลำดับ โดยสรุปผู้วิจัยต้องยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยข้อที่ ๒ ที่ได้ตั้งไว้

ตาราง ๔.๑๒ แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของครูพระสอนศีลธรรม ในโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์โดยจำแนกตามการศึกษาทางธรรม

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ของครูพระสอนศีลธรรม	แหล่งความ แปรปรวน	ss	df	MS	F	Sig
๑.ด้านพัฒนาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๓.๑๔๙	๒	๑.๕๗๕	๔.๕๓๘*	.๐๑๒
	ภายในกลุ่ม	๔๔.๐๖๒	๑๓๓	.๓๔๗		
	รวม	๔๗.๒๑๑	๑๓๕			
๒.ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๗.๑๕๐	๒	๓.๕๗๕	๑๓.๕๔๔**	.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๓๓.๒๕๙	๑๓๓	.๒๖๔		
	รวม	๔๐.๔๐๙	๑๓๕			
๓.ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๔.๘๓๒	๒	๒.๔๑๖	๑๒.๕๙๒**	.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๒๔.๓๖๙	๑๓๓	.๑๙๒		
	รวม	๒๙.๒๐๑	๑๓๕			
๔.ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	๑๖.๐๗๗	๒	๘.๐๓๘	๒๘.๖๖๐**	.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๓๕.๖๒๐	๑๓๓	.๒๘๐		
	รวม	๕๑.๖๙๗	๑๓๕			
๕.ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๐๗	๒	.๗๕๓	๑.๖๙๗	.๑๘๗
	ภายในกลุ่ม	๕๖.๓๘๕	๑๓๓	.๔๔๔		
	รวม	๕๗.๘๙๖	๑๓๕			
๖.ด้านการวัดผลประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	๘.๐๘๘	๒	๔.๐๔๔	๑๒.๓๒๔**	.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๔๑.๖๗๒	๑๓๓	.๓๒๘		
	รวม	๔๙.๗๖๐	๑๓๕			
๗.ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.๑๒๒	๒	.๐๖๑	.๔๔๓	.๖๔๓
	ภายในกลุ่ม	๑๗.๔๑๘	๑๓๓	.๑๓๗		
	รวม	๑๗.๕๔๐	๑๓๕			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๔.๕๗๐	๒	๒.๒๘๕	๑๖.๑๔๔**	.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๗.๘๒๗	๑๓๓	.๑๔๑		
	รวม	๒๒.๓๙๗	๑๓๕			

จากตารางที่ ๔.๑๒ ความคิดเห็นของครูพระสอนศีลธรรมที่มีระดับการศึกษาทางธรรมที่ต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนศีลธรรมแตกต่างกันในภาพรวมที่ระดับนัยสำคัญที่.๐๑

เมื่อพิจารณาต่อไปก็พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นต่างกันคือ ด้านพัฒนาหลักสูตร ($\alpha = .05$) ด้านกระบวนการเรียนการสอน ($\alpha = .01$) ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ($\alpha = .01$) และด้านการวัดผลประเมินผล ($\alpha = .01$)

ดังนั้นจึงต้องทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามวิธีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ต่อไป และผู้วิจัย ต้องยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ ๓

๔.๑๓ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างกำลังสองน้อยที่สุด (LSD) เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova) โดยจัดกลุ่มจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาทางโลก และระดับการศึกษาทางธรรม F-Test พบว่าความแตกต่างรอบตัวแปรย่อยทั้งสามมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ตารางที่ ๔.๑๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างกำลังสอง น้อยที่สุด ด้านพัฒนาหลักสูตร โดยอายุ

อายุ	$\bar{X}$	๒๐-๒๙ ปี	๓๐-๓๙ ปี	๔๐-๔๙ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
		๒.๕๕๐๐	๒.๒๖๕๑	๒.๓๔๗๑	๒.๐๗๖๒
๒๐-๒๙ ปี	๒.๕๕๐๐		.๒๘๔๘๘	.๒๐๒๙๔	.๔๗๓๘๑
๓๐-๓๙ ปี	๒.๒๖๕๑			-.๐๘๑๙๔	.๑๘๘๙๓
๔๐-๔๙ ปี	๒.๓๔๗๑				.๒๗๐๘๗
มากกว่า ๕๐ ปี	๒.๐๗๖๒				

*มีระดับนัยสำคัญ .๐๕

**มีระดับนัยสำคัญ .๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๓ การเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD พบว่าครูพระที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหาทางด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุ ๓๐-๓๙ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ และพบอีกว่าครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหามากกว่าครูพระที่สอนศีลธรรมที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ นอกนั้นคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ด้านพัฒนาหลักสูตรจำแนกตามอายุ)

ตารางที่ ๔.๑๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างกำลังสอง น้อยที่สุดด้านการจัดการเรียนการสอน โดยอายุ

อายุ	$\bar{x}$	๒๐-๒๙ ปี	๓๐-๓๙ ปี	๔๐-๔๙ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
		๒.๔๖๒๕	๒.๑๖๗๔	๒.๑๒๙๔	๒.๓๒๕๘
๒๐-๒๙ ปี	๒.๔๖๒๕		.๒๙๕๐๖**	.๓๓๓๐๙**	.๑๓๘๖๙
๓๐-๓๙ ปี	๒.๑๖๗๔			.๐๓๘๐๓	-.๑๕๖๓๗
๔๐-๔๙ ปี	๒.๑๒๙๔				-.๑๙๔๔๐
มากกว่า ๕๐ ปี	๒.๓๒๕๘				

ตารางที่ ๔.๑๔ พบว่าครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหาในเรื่องการจัดการเรียนการสอนมากกว่าพระที่มีอายุ ๓๐-๓๙ ปี และครูพระที่มีอายุ ๔๐ - ๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๑๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างกำลังสอนน้อยที่สุด ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน โดยอายุ

อายุ	$\bar{x}$	๒๐-๒๙ ปี	๓๐-๓๙ ปี	๔๐-๕๐ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
		๑.๙๕๐๐	๑.๖๐๙๓	๑.๕๒๙๔	๒.๐๐๐๐
๒๐-๒๙ ปี	๑.๙๕๐๐		.๓๔๐๗๐	.๔๒๐๕๙**	-.๐๕๐๐๐
๓๐-๓๙ ปี	๑.๖๐๙๓			.๐๗๙๘๙	-.๓๙๐๗๐*
๔๐-๕๐ ปี	๑.๕๒๙๔				-.๔๗๐๕๙**
มากกว่า ๕๐ ปี	๒.๐๐๐๐				

จากตารางที่ ๔.๑๕ ผลจากการเปรียบเทียบรายคู่ ปรากฏว่า ครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุ ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่า ครูพระที่มีอายุ ๔๐-๕๐ ปี ที่ค่า .๐๑ เมื่อเปรียบเทียบต่อไปอีกก็พบว่า ครูพระสอนศีลธรรมที่มีอายุ ๓๐-๓๙ ปี มีปัญหาน้อยกว่าครูพระที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ และคู่สุดท้ายพบว่า ครูพระที่มีอายุมากกว่า ๔๐-๕๐ ปี มีปัญหาการเรียนการสอนน้อยกว่าครูพระที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๑๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างกำลังสองน้อยที่สุด ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	๒๐-๒๙ ปี	๓๐-๓๙ ปี	๔๐-๕๐ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
		๒.๓๕๐๐	๒.๕๖๒๘	๒.๔๐๕๙	๒.๒๕๗๑
๒๐-๒๙ ปี	๒.๓๕๐๐		.๑๘๗๒๑	.๓๔๔๑๒*	.๔๙๒๘๖**
๓๐-๓๙ ปี	๒.๕๖๒๘			.๑๕๖๙๑	.๓๐๕๖๕
๔๐-๕๐ ปี	๒.๔๐๕๙				-.๑๔๘๗๔
มากกว่า ๕๐ ปี	๒.๒๕๗๑				

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่าครูพระที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหามากกว่ากลุ่ม ๔๐-๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ และกลุ่มครูพระที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๑๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างกำลังสองน้อยที่สุด จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	๒๐ - ๒๙ ปี	๓๐ - ๓๙ ปี	๔๐ - ๕๐ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
		๒.๓๕๐๐	๒.๑๑๖๓	๑.๘๖๔๗	๑.๙๙๐๕
๒๐ - ๒๙ ปี	๒.๓๕๐๐		๒๓๓.๗๒	.๔๘๕๒๙**	.๓๕๙๕๒*
๓๐ - ๓๙ ปี	๒.๑๑๖๓			.๒๕๑๕๗	.๑๒๕๘๐
๔๐ - ๕๐ ปี	๑.๘๖๔๗				-.๑๒๕๗๗
มากกว่า ๕๐ ปี	๑.๙๙๐๕				

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่าครูพระที่มีอายุ ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหามากกว่าครูพระที่มีอายุ ๓๐-๓๙ ปี (๒ = .๐๑) และกลุ่มครูพระที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างกำลังสองน้อยที่สุดโดยภาพรวม
จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	๒๐ - ๒๙ ปี	๓๐ - ๓๙ ปี	๔๐ - ๕๐ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
		๒.๑๖๘๘	๒.๐๗๙๗	๒.๑๔๕๖	๒.๑๙๒๙
๒๐ - ๒๙ ปี	๒.๑๖๘๘		- ๒๐๔๔๔	.๒๙๓๕๖**	.๒๒๗๖๔*
๓๐ - ๓๙ ปี	๒.๐๗๙๗			.๐๘๙๑๒	.๐๒๓๑๙
๔๐ - ๕๐ ปี	๒.๑๔๕๖				-.๐๖๕๙๒
มากกว่า ๕๐ ปี	๒.๑๙๒๙				

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่าครูพระที่มีอายุ ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูพระที่มีอายุ ๔๐-๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี มีปัญหา มากกว่าครูพระที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๙ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้าน
พัฒนาหลักสูตร โดยจำแนกตามการศึกษาทางโลก

การศึกษาทาง โลก	$\bar{x}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี
		๒.๒๑๘๙	๒.๓๙๐๙	๒.๗๕๐๐
ประถมศึกษา	๒.๒๑๘๙		- .๑๗๑๙๙	.๕๓๑๐๘**
มัธยมศึกษา	๒.๓๙๐๙			-.๓๕๙๐๙
ปริญญาตรี	๒.๗๕๐๐			

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่าครูพระที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีปัญหาด้านการเรียนการสอนน้อยกว่า ครูพระระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๒๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยจำแนกตามการศึกษาทางโลก

การศึกษาทางโลก	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี
		๒.๐๔๓๘	๒.๐๖๘๒	๒.๕๘๓๓
ประถมศึกษา	๒.๐๔๓๘		- .๐๒๔๓๕	.๕๓๙๕๐**
มัธยมศึกษา	๒.๐๖๘๒			-.๕๑๕๑๕**
ปริญญาตรี	๒.๕๘๓๓			

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่าครูพระที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีปัญหาน้อยกว่า ครูพระที่จบระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระที่จบระดับมัศึกษามีปัญหาน้อยกว่าครูพระกลุ่มที่จบปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๒๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านการจัดสื่อการสอน โดยจำแนกตามการศึกษาทางโลก

การศึกษาทางโลก	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี
		๑.๖๖๔๙	๑.๖๘๑๘	๒.๓๖๖๗
ประถมศึกษา	๑.๖๖๔๙		- .๐๑๖๙๕	.๗๐๑๘๐**
มัธยมศึกษา	๑.๖๘๑๘			-.๖๘๔๘๕**
ปริญญาตรี	๒.๓๖๖๗			

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่าครูพระที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีปัญหาน้อยกว่า ครูพระที่จบระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระที่จบระดับมัศึกษามีปัญหาการเรียนการสอนน้อยกว่าครูพระที่จบปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๒๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านการจัดและ
ประเมินผล โดยจำแนกตามการศึกษาทางโลก

การศึกษาทาง โลก	ห้	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี
		๑.๙๘๙๒	๒.๑๒๗๓	๒.๕๕๐๐
ประถมศึกษา	๑.๙๘๙๒		- .๑๓๘๐๘	.๕๖๐๘๑**
มัธยมศึกษา	๒.๑๒๗๓			-.๔๒๒๗๓*
ปริญญาตรี	๒.๕๕๐๐			

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่าครูพระที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีปัญหาในการจัดการเรียน
การสอนน้อยกว่า ครูพระที่จบระดับมัธยมศึกษาและครูพระกลุ่มที่จบปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .

๐๑

ตารางที่ ๔.๒๓ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านภาพรวม
โดยการศึกษาทางโลก

การศึกษาทาง โลก	ห้	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปริญญาตรี
		๒.๑๓๗๔	๒.๑๙๓๕	๒.๕๒๘๖
ประถมศึกษา	๒.๑๓๗๔		- .๐๕๖๑๓	.๓๙๑๑๙**
มัธยมศึกษา	๒.๑๙๓๕			-.๓๓๕๐๖*
ปริญญาตรี	๒.๕๒๘๖			

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่าครูพระที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีปัญหาน้อยกว่า ครูพระที่
จบระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ครูพระที่จบชั้นมัศึกษามีปัญหามากกว่าครูพระที่จบ
ปริญญาตรีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๔ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านพัฒนาหลักสูตร

โดยการศึกษาทางธรรม

การศึกษาทาง ธรรม	$\bar{x}$	นักธรรมโท	นักธรรมเอก	เปรียญธรรม
		๒.๔๐๐๐	๒.๒๖๕๔	๒.๘๐๐๐
นักธรรมโท	๒.๔๐๐๐		- ๑๓๔๕๘	.๔๐๐๐๐
นักธรรมเอก	๒.๒๖๕๔			-.๕๓๔๕๘**
เปรียญธรรม	๒.๘๐๐๐			

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่าครูพระที่จบนักธรรมเอกมีปัญหา น้อยกว่าครูพระที่จบเปรียญธรรมที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๒๕ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านกระบวนการเรียน

การสอน โดยการศึกษาทางธรรม

การศึกษาทาง ธรรม	$\bar{x}$	นักธรรมโท	นักธรรมเอก	เปรียญธรรม
		๒.๒๒๐๐	๒.๐๑๑๒	๒.๘๑๖๗
นักธรรมโท	๒.๒๒๐๐		๒.๐๘๗๙	-.๕๙๖๖๗**
นักธรรมเอก	๒.๐๑๑๒			-.๘๐๕๕๕**
เปรียญธรรม	๒.๘๑๖๗			

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่าครูพระที่จบนักธรรมโทมีปัญหาน้อยกว่าครูพระที่จบเปรียญธรรมที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระที่จบนักธรรมเอก มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนศีลธรรมมากกว่าครู
พระที่จบเปรียญธรรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ตารางที่ ๔.๒๖ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านจัดการเรียนการสอน โดยการศึกษาทางธรรม

การศึกษาทาง ธรรม	$\bar{x}$	นักธรรมโท	นักธรรมเอก	เปรียญธรรม
		๒.๓๐๙๑	๒.๑๘๓๒	๒.๘๕๐๐
นักธรรมโท	๒.๓๐๙๑		.๑๒๕๙๑	-.๕๔๐๙๑**
นักธรรมเอก	๒.๑๘๓๒			-.๖๖๖๘๒**
เปรียญธรรม	๒.๘๕๐๐			

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่าครูพระที่จบนักธรรมโทมีปัญหาน้อยกว่าครูพระที่จบเปรียญธรรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระที่จบนักธรรมเอก มีปัญหาน้อยกว่าครูพระที่จบเปรียญธรรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.๐๑

ตารางที่ ๔.๒๗ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านจัดสื่อการเรียนการสอน โดยการศึกษาทางธรรม

การศึกษาทาง ธรรม	$\bar{x}$	นักธรรมโท	นักธรรมเอก	เปรียญธรรม
		๑.๙๒๗๓	๑.๕๙๖๓	๒.๘๐๐๐
นักธรรมโท	๑.๙๒๗๓		.๓๓๑๐๑	-.๘๗๒๗๓**
นักธรรมเอก	๑.๕๙๖๓			-๑.๒๐๓๗๔**
เปรียญธรรม	๒.๘๐๐๐			

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่าครูพระที่จบนักธรรมโทมีปัญหาน้อยกว่าครูพระที่จบเปรียญธรรมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระสอนศีลธรรมที่จบเปรียญธรรม มีปัญหามากกว่าครูพระสอนศีลธรรมที่เป็นนักธรรมเอกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.๐๑

ตารางที่ ๔.๒๘ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านการวัดผลและประเมินผล
โดยการศึกษาทางธรรม

การศึกษาทาง ธรรม	$\bar{x}$	นักธรรมโท	นักธรรมเอก	เปรียญธรรม
		๒.๕๐๙๑	๑.๙๗๓๘	๒.๗๑๖๗
นักธรรมโท	๒.๕๐๙๑		.๕๓๕๒๖**	-.๒๐๗๕๘
นักธรรมเอก	๑.๙๗๓๘			-๗๔๒๘๓**
เปรียญธรรม	๒.๗๑๖๗			

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่าครูพระที่สอนศีลธรรมจบนักธรรมโทมีปัญหามากกว่าครูพระนักธรรมเอกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และครูพระสอนศีลธรรมที่จบเปรียญธรรม มีปัญหามากกว่าครูพระสอนศีลธรรมที่เป็นนักธรรมเอกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.๐๑

ตารางที่ ๔.๒๙ การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด โดยภาพรวมจำแนกตาม
การศึกษาทางธรรม

การศึกษาทาง ธรรม	$\bar{x}$	นักธรรมโท	นักธรรมเอก	เปรียญธรรม
		๒.๓๕๗๑	๒.๑๑๕๖	๒.๗๔๕๒
นักธรรมโท	๒.๓๕๗๑		.๒๔๑๕๒	-.๓๘๘๑๐*
นักธรรมเอก	๒.๑๑๕๖			-.๖๒๙๖๒**
เปรียญธรรม	๒.๗๔๕๒			

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่าครูพระที่สอนศีลธรรมจบนักธรรมโทมีปัญหามากกว่าครูพระนักธรรมเอกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ และครูพระสอนศีลธรรมที่จบเปรียญธรรม มีปัญหามากกว่าครูพระสอนศีลธรรมที่เป็นนักธรรมเอกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.๐๑